

SVOBODNA SLOVENIJA

ANO XXXIII (27).

No. (štev.) 39

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES

26. septembra 1974

Mladina pred novo nevarnostjo

Pred kratkim smo brali v dnevniku La Prensa (12. t. m.) zanimiv članek Raúl Oscarja Abdala pod naslovom S prstom na petelinčku, kjer je pokazal, kako se na tukajšnjih visokih šolah sistematično poučuje marksizem. Pokazal je na zgled Fakultete ekonomskih ved, kakšna predavanja morajo poslušati vsi slušatelji v vrsti predmetov, ki nimajo nič skupnega s strokovno znanostjo omenjene fakultete, temveč služijo samo za „formiranje“ političnega človeka, kakršen naj pride z univerze. Ti kurzi, obvezni za vse, obravnavajo snov zgodovine delavskega sloja, javne administracije, zgodovine ekonomije itd. na podlagi avtorjev, kakor so Lenin, Mao Tse Tung, Engels, Marx, tudi „Che Guevara“ itd. Ti govore o dialektičnem materializmu, kritiki kapitalistične demokracije, utopističnem in znanstvenem socializmu, o britanskem imperializmu v razmerju do nacionalizma itd. Vse to ima nalogo „deformirati“ slušatelja v marksističnega borca ne za razumevanje sveta, temveč za „spremembo“ sveta na ruševinah sedanjega „buržuj-skega“ reda. Gre za uničenje svobodnega sveta pod pretvezo „narodne osvoboditve“. Tako univerza pripravlja duhovno vseučiliško mladino, da z idealizmom, lastnim mladini, sega po terorju, s katerim naj ruši „stari red“ in z atentati pripravlja pot osvoboditvi. In kot vidimo, pri sedanjih atentatih sodelujejo študentje v prepričanju, da niso zločinci, ampak heroji...

Tej bibliografiji, ki jo navaja Avdala za ekonomsko fakulteto, bi mi lahko dodali še celo vrsto predavanj iz področja „formiranja študentov“, recimo s fakultete za filozofijo in književnost. Ta fakulteta je srčika te psevdoznanstvene „politične agitacije“. Tam izhajajo skripta s kratko vsebino predavanj iz oddelka „de iniciación“, kar bi se reklo: „vpeljave“ v neko skrivnost, tajnost, v nov svet, ki ga mora ustvariti samo svetovna revolucija s silo. Tu izhajajo sešitki, ki jih izdaja Center študentov filozofije in književnosti za „narodno osvobodjenje“ in nosijo naslove: Zgodovina ljudskih narodnoosvobodilnih borb, O imperializmu, odvisnosti in socialnih razredih, O odvisnem kapitalizmu, O socialnih razredih in njihovih borbah, O novem značaju odvisnosti, O nacionalni politiki, O Čilu in izvorih delavskega gibanja... itd.

Važno pa je to, da so vsa ta predavanja obvezna za vse slušatelje vseh fakultet. Študiraj ekonomijo ali književnost, pravo ali psihologijo — slednji visokošolec je podrejen temu „formiranju“ novega človeka. Tudi slušatelji katoliških privatnih univerz. Naši sinovi in dekleta, ki jih pošiljamo na katoliške univerze v upanju, da bodo tam dobili strokovno izobrazbo v skladu z ideologijo staršev, povečini žrtev zgoraj omenjene marksistične ideologije, moramo gledati doma te brošure, iz katerih se sinovi pripravljajo za izpite na katoliški univerzi pred — marksističnim profesorjem. Zgodilo se je, da je tak študent podal kritiko marksizma s stališča priznanih katoliških sociologov, pa je dobil slab red s pripombo, da ni „razumel vprašanja“.

Toda iz vseh omenjenih brošur se vidi jasno, za kaj gre. Gre za pravo stopnjo „boja za narodno osvoboditev“, za tako osvobodjenje, kot je šlo na Kubi, potem v Čilu, sedaj v Peruju... ki, kot pravi Ravines, gre v vsem po stopnjah, v soglasju in celo pod vodstvom „titoistov“, torej, ki vodi prav tja, kamor je pripeljala „osvobodilna borba“ Jugoslavijo: v komunizem... Mi smo izkusili na svoji koži, kakšna je ta „osvobodilna borba“, ki se vodi sedaj na tej obli sveta v znamenju antiimperializma kot se je pri nas. Saj je znano, da se je OF v svoji prvi fazi imenovala Antiimperialistična fronta. Kam to pelje?

To je prva stopnja h komunizmu.

Nihče drug kakor sam sedanji prosvetni minister dr. Oscar Ivaniszevič je to jasno povedal pred par dnevi 28.

BOJ DVEH PARTIJSKIH SISTEMOV V JUGOSLAVIJI

Kakor smo poročali v prejšnji številki našega tednika, je v Jugoslaviji Titova tajna policija „odkrila“ tekmece njegovi komunistični partiji, ki mu v ozadju stoji Kremelj. Tito je v govoru na Jesenicah na Gorenjskem v Sloveniji, kjer „se počuti najvarnejšega“ udaril po „partijskih disidentih“, ki so organizirali svoj partijski kongres, izvolili svojega partijskega vodjo in se pripravljali, kakor jih je obtožila policija, na „zrušenje obstoječega reda“. Trideset aretiranih veljakov te nove komunistične partije v Jugoslaviji je bilo postavljenih na proces v Peči v črni gori ter so obtoženi „veleizdaje proti državi in proti ljudstvu“. Da jim je sodba že zagotovljena, je nakazal diktator Tito sam, ko je v govoru dejal, da „bodo zagotovo obsojeni“.

Nekaj dni po Titovem javnem napadu na partije, ki se pripravljajo proti sedanjemu partijskemu sistemu v pričakovanju Titove smrti, so na Dunaj prišla poročila o koncentracijah sovjetskih čet na južnem Madžarskem, vzdolž madžarsko-jugoslovanske meje. Sovjetske oborožene sile se po teh poročilih zbirajo na točkah, na katerih je bil tudi Hitler zbral svoje divizije za vdor iz Madžarske v Jugoslavijo 6. aprila 1941. Poročila o tem razvoju je objavil dunajski časopis „Die Presse“ v torek, 17. t. m.

Nadaljna poročila o najnovejšem razvoju v Jugoslaviji pa so poslale iz Beograda važne tiskovne agencije z naslednjimi podrobnostmi:

Titovi partijski krogi izjavljajo, da se za tajno protititojsko partijsko skupino skrivajo partije ZSSR, češkoslovaške in Madžarske ter da ji zlasti sovjetska tajna policija KGB nudi vso oporo.

Zadeva je prišla tako daleč, da je Titova partija vložila protestne note pri sovjetski, češkoslovaški in madžarski ambasadi v Beogradu, naslovljene na njihova partijska vodstva ter je vse vloge podpisal glavni tajnik Titove partije in njegov najzvestejši privrženec Stane Dolanc.

Še o turneji koroškega pevskega zbora Gallus

V zadnji številki našega lista smo poročali o izredno uspešnih nastopih pevskega zbora Gallus iz Koroške v Severni Ameriki in Kanadi. Pevski zbor Gallus, ki ga je ustanovil pok. dr. Čigari in ga sedaj vodi prof. Joško Kovačič, si je nadel nalogo, da goji slovensko pesem in slovensko besedo na Koroškem. Samo to je njegov cilj in nič drugega. Uradna Jugoslavija je zato vedno bojkotirala Gallusa in mu ni dala nikdar

t. m. (La Prensa, str. 24): „Je to osvoboditev, kakor jo obljubljajo lažni vodniki in ki — prevedena v realno resničnost —, nas izroča levičarski tiraniji, ki živi še v berlinskem zidu, za železno zaveso in v daljni Sibiriji?“

Ves ta proces „neizogibnega“ razvoja pa gre po stopnjah, kot pravi sv. Pismo: V začetku je bila beseda. Tiskana in govorjena s kateder, da se duhovno ustvari bodoča vodilna elita, ki naj pritegne potem maso ne toliko z besedo, kot z dejanjem. In da se beseda utelesi v dejanje, je treba samo — „sprožiti petelinček“, in nastane rušenje „z ognjem in mečem“ idealističnega sveta ter moritev „božjega ljudstva“...

Zdaj smo tu še v fazi marksistične besede, kot smo tako doživljali v Sloveniji pred okupacijo. In kaj smo tedaj storili, da bi rešili mladino pred komunistično nevarnostjo? S papeževo okrožnico o komunizmu smo šli v vse učilnice o prosvetnih domov in mladinskih organizacij in ideji postavili nasproti idejo. Učenju učenje. In ves narod je videl jasno v zapletanju rdečih mrež, in jih trgal, videl v pravo maskirano dno azijskega boljševizma in v „znanstve-

Značilno je, da protestnih not ni vložila Titova vlada kot taka, da ne bi prišlo do državnega spora med Jugoslavijo na eni ter ZSSR in njenima omejenima satelitoma na drugi strani. Protest je trenutno samo na partijski ravni.

Zato je bila tudi reakcija sovjetskega veleposlanika v Beogradu Vladimirja Stepakova tipično partijska. Ker on sam kot sovjetski partijec pozna metode stopanja sovjetske tajne policije KGB z njenimi priporniki, da jim izvele zaželjene izjave, pozna tudi enake metode nostopanja Titove tajne policije UDB-e s priporniki v Jugoslaviji. Zato je v odgovor na Dolančev protestno noto enostavno izjavil, da „obtožbe proti sovjetski partiji ne držijo, ker ne dajem verodostojnosti izjavam oseb, ki so v zaporih“. Tako se sedaj dogaja komičen prizor, ko se morajo jugoslovanski partijski nasilno izpovedovati svojim partijskim tovarišem lastnih partijskih grehov in si nato Titova partija in sovjetska partija mečeta žogo obtožb druga drugi na partijsko igrišče.

Glavni tajnik te „ilegalne“ partije v Jugoslaviji je, kakor poročajo, neki dr. Mileta Perović, kominformist, ki je zbežal iz Jugoslavije ob Tito-Stalinovem sporu leta 1948 in se naselil v Kijevu pod sovjetsko zaščito. Takrat je poleg njega zbežalo iz Jugoslavije več sto kominformistov, dasi jih je nekaj Titova tajna policija zgrabila na mejnih prehodih in jih kar tam likvidirala.

Ti jugoslovanski partijski „begunci“ so v glavnem zbrani v dveh središčih: v Kijevu in v Ukrajini in v Pragi na Češkem. Tako sovjetska kakor češkoslovaška vlada jih vzdržujeta in ščitita, za uporabo ob morebitnem partijskem prevratu v Jugoslaviji ki ga Moskva pripravlja po Titovi smrti, če ji bodo okoliščine v tistem trenutku ugodne.

Kakor jugoslovanski vzhodni sosedje, sovjetski sateliti Madžarska, Romunija in Bolgarija, tako tudi njeni zahodni mejaši, zlasti Italija in Avstrija, z vsem zanimanjem zasledujejo nadaljni razvoj v Titovi komunistični Jugoslaviji.

nobene podpore. Tudi to gostovanje v Severni Ameriki in Kanadi je bilo izvedeno le s pomočjo ameriških rojakov. Ko so uradni zastopniki Jugoslavije zvedeli, da gre Gallus na pot brez pokroviteljstva uradnih funkcionarjev, so se začeli nenadoma zanimati za to potovanje. Pa ne tako, da bi zbor podprli, ampak so storili vse, da bi preprečili tako gostovanje Gallusa, ki ni pod uradnim pokroviteljstvom partije. Ni jim uspelo.

nem, alias leninizmu“ videl uničenje krščanske kulture. Tako se je zgodilo, da je mogel voditelj koroških Slovencev med vojno izreči sodbo, ki bo držala, namreč, da so Slovenci morda med vsemi narodi najbolj poznali komunizem in so bili pripravljeni nanj. Zato so ga takoj odklonili in se mu uprli. Tej izjavi dodajamo: In bi ga premagali iz sebe, da nam ga ni ves vzhodni in zahodni svet vsilil s strelji v tilnik.

In kaj naj postavimo zdaj proti temu valu z univerz, ki grozi zaliti našo učečo se mladino? Morda res nič drugega, kakor spet iti v učilnice naših študentovskih zbiranj, šol, prosvetnih večerov, političnih seminarjev, sicer pade naša mladina v rdeče mreže tiste miselnosti kateri smo se mi očetje uprli v domovini, pa smo raje zamenjali dom, kakor pa, da bi prisiljeno menjali svojo misel in pogubili svojo dušo? Ali se zavedamo, da zdaj postavlja čas našo mladino na isto preizkušnjo?

Zato smo veseli najnovejše izjave prosvetnega ministra, ki priznava, da zdaj vlada na univerzah „anarhija in nered“, da pa hoče napraviti red po nauku „globokega krščanstva in morale.“

Ob filmu „Eksorcist“

Zadnje tedne predvajajo v dveh buenosaireskih kinematografih film „Eksorcist“, ki je zbudil izjemno zanimanje ne le med filmsko publiko, ampak med najširšo javnostjo. O njem pišejo po časopisih in revijah in razpravljajo tudi po radiu in televiziji. Za informacijo naših bralcev objavljamo poročilo o filmu in katoliški nauk o obsedenosti in zarotovanju.

Film postavi v začetku gledalce v neki predel Iraka, kjer jezuitski duhovnik Merrin, ki je arheolog, vodi arheološko izkopavanje. Med iskanjem odpre starodavni grob in najde v njem poganski kipec. Iz groba se začuti smrdljiv duh, vzdigne se prašni vihar in patra obide čudna utrujenost. Nenadno sklepe oditi iz dežele nazaj v Washington, ker podzavestno začuti, da ga bodo neke potrebovali. Pred odhodom objame s pogledom pokrajino, v kateri je vodil izkopavanje, ogleduje odkrite izkopanine in se zazre v kip, ki predstavlja hudobno božanstvo Pazuzu v kurdskem verstvu.

Prizorišče se izpremeni. V Georgetownu (Washington) postaja neka gospa, filmska igralka Chris MacNeil, ločenka, pozorna na svojo 12-letno hčerko Regan, ki doživlja nenavadne in vznemirljive dogodke. Tudi v sami hiši se dogajajo čudne reči. Pohištvo spreminja prostor, slišati je neobičajne glasove, praskanje, krohote, vsakovrsten trušč. Hlad in smrad in vršenje polnijo deklino sobo. Mati in hčerka sta neverni. Deklica postaja drugačna v govorjenju in zadržanju. Govori o nekom nevidnem, s katerim se razgovarja. Ima napade, podobne božastnim. Njena postelja skače. Začne napadati materine prijateljce. Pregledujejo jo zdravniki, delajo ji vse mogoče analize in radiografije, da bi odkrili kako organsko okvaro, vendar zmeraj znova ugotavljajo njeno telesno

Velika pomoč, ki so jo nudili Gallusu ameriški izseljenci, je omogočila, da je kljub nasprotovanju uradnih krogov gostovanje Gallusa izredno lepo uspelo tako v ZDA kot v Kanadi.

Znano je, da bi moral Gallus lani nastopiti v Ljubljani s Čiganovo skladbo Ustoličenje koroških vojvod. Toaga organizatorji so zahtevali, da zbor izpusti nekatere odstavke besedila, češ da so preveč verski. Zbor tega ni hotel narediti in zato mu ni bilo dovoljeno nastopiti v Ljubljani. Ker pred odhodom v ZDA ni klonil pod pritiskom uradnih krogov, je bila kaznovana Krščansko-kulturna zveza na Koroškem, katere član je Gallus tako, da je bila Zvezi ukinjena vsa podpora iz Ljubljane, ker je bila sokriva „zločina“, da gre Gallus na pot samo iz ljubezni do slovenske pesmi in slovenske besede, brez drugih propagandnih namenov.

Glavni pripraviljalni odbor v Clevelandu je že med pripravami zavzel stališče, da ne bo vabil na Gallusove koncerte ne avstrijskih ne jugoslovanskih konzulov. Tako so potekali vsi koncerti brez uradnih pozdravov jugoslovanskih konzulov. Tudi na koncertu v Lemontu se v začetku nihče ni zanimal, če je jugoslovanski konzul navzoč ali ne. Pa je pred zadnjo pesmijo, to je pred koncem sporeda, nepričakovano stopil na oder dr. Ludvik Leskovar in povedal, da je navzoč tudi jugoslovanski konzul iz Čikaga. S tem svojim izpadom je izzval pozdrav; ne bomo opisovali zadrege, ki je nastala. Čudimo se le, da je to storil ravno dr. Leskovar, čigar vzgojitelj, koroškega rojaka, dr. Ehrlicha so komunisti umorili. Marsikdo se je upravičeno vprašal, ali so dr. Leskovarju rdeči zlomili hrbtnico.

Če izvzamemo izpad dr. Leskovarja, je vsa turneja koroškega pevskega zbora Gallus dosegla na eni strani triumfalen uspeh zbora in pevovodje, obenem pa povezala izseljence iz ZDA in Kanade ob lepi slovenski pesmi in ob mislih na našo Koroško. Nadvse prisen je bil poslovljeni večer v Clevelandu, v veliki dvorani svetega Vida. Goste je najprj pozdravil inž. Granček Gorenšek in si

zdravje. Tudi psihiatri ji ne vedo pomagati.

Razvoj gre naprej. Dekličin pogled izraža pravo sovraštvo in hudobije. Zdravnike obdeluje z najbolj prostaškimi izrazi, ki jih ni nikdar poznala. Začne govoriti v drugih, neznanih jezikih. Njen jezik je počrnel, njena govorica se je spremenila v plaz najhujših sramotenj in bogokletstva. S križem se onečasti. Bruha blato, napade lastno mater. Ima nadčloveško moč in jo morajo privezati na posteljo. Zdravniki priznajo, da so odpovedali, sama pove, da je hudič.

Mati se obrne tedaj na mladega jezuitskega duhovnika Karrasa. Spočetka je neveren glede obsedenosti, kasneje se prepriča o tem na lastne oči. Pri predstojniku in škofu posreduje za uradnega eksorsista, sam pa se ponudi za pomočnika. Škof določi za eksorcista starega in preizkušenega p. Merrima, ki je prej deloval v Iraku. Tedaj že policija poizveduje, kdo je zavil vrat filmskemu režiserju, ki je obiskoval igralko in se pomudil pri njeni bolni hčerki, nato so ga pa našli z zlomljenim tilnikom ob vznožju zunanjih stopnic. V bližnji cerkvi so bile tudi onečaste verske podobe.

Stari jezuit začne ob privezanji obsedenki obredno zarotovanje, medtem ko se obsedenka zvija, vpije, preklinja in napada. Pri izganjanju mu pomaga mladi pater Karras. Oba prenašata pravo peklenko hudourje v sobi. Izrpana od dolgotrajnega zaklinjanja odhajata počivati pred vrata. Med počitkom mlajši jezuit opazi, da je p. Merrim že odšel znova v sobo in gre za njim. Ko vstopi opazi poleg postelje na tleh eksorcista mrtvega, ker ga je zadela srčna kap, obsedenka pa se krohota in mu grozi. Očita mu brezbriznost do njegove zapuščene matere, glede česar si

(Nad. na 2. str.)

cer v imenu Štajerskega kluba, v imenu Belokranjskega kluba pa gospa Olga Mavser. Štajerski klub je ob tej priložnosti poklonil pevovodji prof. Kovačiču lep šopek rož. Ta pa ga je v sporazumu z vsemi pevci podaril pisatelju Kartu Mauserju kot izraz spoštovanja in zahvale za vse, kar je pisatelj Mauser storil za Koroško.

Med nastopajočimi je bil tudi pevski zbor „Slovenski fantje“. Predsednik tega zbora Jože Melaher je koroške pevce pozdravil z lepim govorom, v katerem je med drugim dejal:

„Slovenski pevski zbori v Ameriki vršijo isto poslanstvo, kot vi na Koroškem, da izven matične domovine ohranjamo slovensko pesem in slovensko besedo. Vi na Koroškem imate trde trde in včasih neizgledne pogoje, da to važno narodno-kulturno delo vztrajno vršite med svojimi rojaki na Koroškem, kjer ste narodna manjšina. Naš nasprotnik v Ameriki pa ni tukajšnja oblast, ki nas v ničemer ne ovira, proti nam je čas in velika oddaljenost. Mi ne živimo na svoji rodni zemlji, daleč od slovenske domovine, čas in odsotnost rahljata domovinske vezi in zameglita občutke.

Vendar prav v tem se odraža naša trdoživost daleč v drugem svetu. Če naše petje ne bo čisto po vašem okusu, prosim, da upoštevate, da je več kot polovica pri našem zboru bila rojena tukaj v Ameriki, nikdar niso hodili v slovenske šole, slovensko so se v svojih dialektih naučili od svojih staršev, ki so prišli v Ameriko pred več kot 50 leti. Tisti pa, ki smo bili rojeni v Sloveniji, smo od tam odšli pred 30 leti in mnogi od tistikrat nismo več videli Slovenije.

Kakor mi dajemo priznanje vaši mladini, ki v vašem zboru „Gallus“ navdušeno slovensko prepeva, tako moramo mi tukaj v Ameriki dajati prav posebno priznanje našim pevcem, ki so bili rojeni v Ameriki in tudi tako navdušeno z nami slovensko prepevajo.“ (Koroški pevci so s ploskanjem to misel pozdravili.)

Končal pa je z besedami: „Dragi bratje Korošci, roke, ki smo si jih sedaj podali, naj ostanejo za vedno trdno sklenjene! Bog vas živi!“

ZDRUŽENI NARODI ZNOVA ZASEDAJO

OEa RESUJE PROBLEM KUBE

29. plenarno zasedanje organizacije Združenih narodov se je pričelo v torek, 17. septembra, v New Yorku. Skupščina, katere splošna debata se je pričela v ponedeljek 23. je sprejela v ZN tri nove člane, ki so Bangla Desh, Granađa in Gvineja-Bissau. Tako šteje sedaj organizacija 138 članic, medtem ko je leta 1945, ko je bila ustanovljena, štela le 51 članic.

Za predsednika letošnjih zasedanj je bil izvoljen alžirski kancler Abdelaziz Bouteflika, ki nasledil na tem mestu Ekvatorcu Leopoldu Benitezu.

Na enem prvih zasedanj letošnje skupščine je govoril tudi ameriški predsednik Ford. Ta je pozval delegate, naj države in narodi pospešijo medsebojno gospodarsko sodelovanje, naj se to delo podvzame v globalnem smislu, kajti sicer je nevarnost da izumre svet. Pomankanje sodelovanja na področjih kot so goriva, živila, in pa problem inflacije, lahko pripelje človeštvo na rob dokončne krize, je trdil Ford.

Skupščina je najprej preučila tudi problem nekaterih nepotrjenih delegacij, kot sta Ciper in Palestina. Glede Cipra trdi, da bo prišel na zasedanje bivši predsednik nadškof Makarios, ki bo s tem začel delo za povratek na Ciper in na svoje bivše mesto.

Na zasedanju je govoril tudi ameriški zunanji minister Kissinger, ki je

prav tako svaril pred krizo, ki bi lahko bila „hušja kot tista leta 1930“. Pred to krizo lahko svet reši le medsebojno sodelovanje.

Istočasno pa je bilo v Washingtonu zasedanje stalnega sveta Organizacije ameriških držav (OEa), na katerem je bilo zlasti precej govora o ukinitvi sankcij proti Kubi. Ta država naj ni se vrnila kot polnovredna članica v svet organizacije. Za to se zavzema zlasti Venezuela, prav tako pa Mehika in Argentina. Za seboj da imajo kar 18 držav. Za povratek Kube v organizacijo je potrebno da za to volita dve tretjini držav, to je 14. Vendar doslej še ni prišlo do volitev, kajti o tem bodo odločili zunanji ministri ameriških držav, ko se bodo zbrali 8. novembra v Quito.

Najbolj odločno so proti povratku Kube v organizacijo Brazil, pa Urugvaj in Čile. Brazil zlasti trdi, da Castro režim v nobenem momentu ni prenehal posegati v notranje zadeve drugih držav zlasti z izvajanjem svoje revolucije, to je, pospeševanjem komunističnih gverilskih skupin po vsej Ameriki.

Medtem so vedno bolj narasle govorice, da bi prihodnjega marca lahko prišlo do sestanka med ameriškim predsednikom Fordom in kubanskim vodjem Castrom. Kraj tega sestanka bi lahko bil Buenos Aires, kamor bo Ford prišel prihodnjo južno jesen, in kjer bi bil „dobrodošel“ tudi Castro.

Čile izpušča pripornike

Čile je preteklega 18. septembra slavil 156. obletnico svoje neodvisnosti. Ob tej priložnosti je kardinal Silva Enriquez, ob tradicionalni slavnosti Te Deuma obsojil marksizem. „Socializem marksističnega izvora hoče zamenjati Boga za brezbožno in nasilno državo“, je dejal. In še navezal to na preteklost Čila: „Poznamo bolelost, kajti bili so, ki so hoteli spremeniti obraz naše domovine.“ In končno je znova pozval k „miru, združenju in spravi vseh Čilencev, za zgradbo boljše domovine.“

Na cerkvenem slavlju so bili prisotni tudi vsi člani vojaške junte, kateri načeljuje general Pinochet. Opazovalci razlagajo to zbližanje cerkvenih voditeljev in vlade, kot priznanje Cerkve ob namenu vojaške junte, da vrne svobodo številnim političnim pripornikom. Čeprav je general Pinochet to svobodo pogojil na enak korak s strani Kube in Sovjetske zveze, vendar je ta teden objavil, da bo spuščenih na svobodo 2000 pripornikov. Petsto od teh bo moralo zapustiti Čile, ostali pa bodo lahko živeli v tej državi.

Istočasno s tem sklepom, pa je Pinochet ponovno napadel Kubo in Rusijo. Medtem mednarodni Rdeči križ

nadzoruje izpuščanje čilskih pripornikov, in zahteva od Rusije in Kube odgovor na čilsko izjavo. Čilska vlada je objavila, da je prišlo nad 300 pisem naravnost na generala Pinocheta, v katerem družine raznih pripornikov na Kubi in Sovjetski zvezi prosijo njegove intervencije v prid zaprtih članov teh družin.

Seveda je Čile in njegova vlada, s tem da je že objavila in zagotovila svobodo 2000 pripornikov, ne čakajoč na ruski in kubanski odgovor, pokazala na tisto bistveno razliko, ki obstaja med enim in drugim režimom. Sploh je zgodovina dovolj dokazala, da vsaka diktatura na zahodu končno pride do svojega demokratičnega izhoda. Iz komunističnih diktatur pa v svobodo ni več pota.

ANGLEŠKI ministrski predsednik Harold Wilson je od kraljice izprosil razpust parlamenta in sklical nove volitve za 16. oktobra. Anglija se nahaja v hudi gospodarski in socialni krizi. Inflacija je dosegla že 17% letnega porasta medtem ko 700.000 brezposelnih zamažuje delo.

(Nad. s 1. str.)

je jezuit sam očital, da ni zadosti skrbel zanj. Utrujen in razdraženi p. Karras tedaj napade obsedenko in izi-va hudiča, naj jo zapusti in naj gre vanj, če ni drugače. Hudič res zapusti deklico in se polasti jezuita, ki se mu spadi obraz in se požene skozi okno ter smrtno ranjen obleži na tleh. Predno izdihne, prihitijo iz bližnjega samostana k njemu redovni tovariši, ki zmolijo za njim kesaenje in mu da odvezo. Dekletce je rešeno. Ko se zave, opazi svoje telo obtočeno, vendar prosto, in ko prihitijo mati, jo kot prebujena iz morečega spanja vpraša: „Kaj sedogaja, mama? Strah me je.“ Po 6 tednih so Regan telesne brazgotine skoraj izginile, postal je spet prikupna deklica in se z materjo odpravlja na daljše potovanje.

Film je povsod po svetu, kjer so ga že predvajali, polnil kinematografske dvorane kot menda še noben film v zgodovini filmske produkcije. Isto se dogaja sedaj v Buenos Airesu. Dolge vrste pred blagajno se ponavljajo iz dneva v dan in gledalci zasedajo obe dvorani do zadnjega sedea.

„Eksorcist“ pa ni le velik trgovski uspeh, temveč je tudi odličan v filmskem in vsebinskem pogledu. Pisec novele in filmskega libreta William Peter Blatty se je vsebinsko oprl na resnično dogajanje v St. Louisu, kjer je bil obseden neki deček. Dramski zaplet in razplet je dobro očrtan. Režiser William Friedkin dobro obvlada filmsko govorico in je z zanesljivo roko vodil igralce. Mlademu obsedenemu kot ga Linda Blair, njegova trpečo in zaskrbljeno mater ekspresivna Ellen Burstyn, eksorcist p. Merrim je bil veliki švedski igralec Max

von Sidow, njegov pomočnik p. Karras pa Jason Miller. Igranje vseh je doživeto, intenzivno in prepričljivo. Tudi razpoloženje in ozračje je dognano in zvočno spremljava je dobro izvedena. Kamera pozorno prikazuje razvijanje zgodbe in tudi montaža je ustrezna. Morda so nekateri prizori neokusni, vendar če presojamo s celotnega vidika, je treba priznati, da je film resno, odgovorno in kvalitetno delo. Film je za odraslega in uravnovešena človeka vreden ogleda. Zavoljo srljivih scen kajpak ni primeren za preveč občutljive ljudi. Da bi bil filmski prikaz v skladu s katoliškim naukom o obsedenosti in izganjanju, je režiser prosil za svet ameriške jezuite.

V evangelijih so večkrat omenjeni obsedeni, v skupinah ali pa individualno. Obsedenost redno spremlja bolezenski pojavi, kot so božjast, mutavost, slepota ipd. Obsedeni so zgubili oblast nad svojimi udi in nad rabo govornice. Hudi duh jim da nadčloveško moč, jih trpinči, včasih jih celo zavaja v samouničenje.

Toda Jezus je zlomil hudičovo moč in rešili ljudi oblasti hudega duha. Moč in vpliv hudega duha sta po odrešenju zelo oslabiljena in bosta ob koncu sveta popolnoma premagana. Hudo duhovi sedaj po božjem privoljenju sicer lahko skušajo človeka, na njegovo voljo pa ne morejo naravnost vplivati. Bog tudi lahko dopusti, da v izjemnih primerih hudič človeka lahko obsede, se polasti njegovih telesnih udov in njegovih čutnih zmožnosti in tako deluje, kot da bi bil duša obsedene človeka.

Kristus je izgnal hudega duha iz številnih obsedenec. Poleg splošnih o-memb nudi jo evangeliji obširna poro-

Mednarodni teden

ETIOPIJA je bila ta teden prizorišče številnih izgrediv. Manifestacije proti vojaški vladi, katere sta policija in vojaštvo nasilno razgnali, imajo razne vzroke: študentsko nezadovoljstvo, zahteve svobode za člane bivše vlade, pa tudi zahteve brezposelnih, naj jim vlada čim prej preskrbi delo. Prav tako je Glavna delavska konfederacija napovedala splošno stavko.

V BOLIVIJU ne bo referendum pred volitvami, ki naj bi prvotno bile prihodnjega leta. Prav tako so se pojavili razni novi činitelji, ki še bolj zamaglujejo položaj te nestalne države. Medtem je predsednik general Banzer izjavil, da bo storil „kar bo narod hotel.“ Tako da bo ostal dokler bo ljudska volja, ali pa takoj odšel. Malo kasneje, v nedeljo 22. pa je tudi izjavil, da je pripravljen sprejeti kandidacijo na prihodnjih predsedniških volitvah, „če me narod za to prosi.“

AMERIŠKA tajna obveščevalna služba CIA je zašla v krizo, potem ko se je zvedelo, da je financirala razna podtalna dela proti bivšemu čilskemu predsedniku Allendeju in njegovemu režimu. Val protestov je bil silen in različen. Zunanji minister Kissinger je bil deležen hudih napadov in pritisk je dosegel celo novega predsednika Forda. Nekateri so enostavno predlagali, naj bi Združene države odpravile to ustanovo.

MOZAMBIQUE, dosedanja portugalska kolonija, je prešla v roke domače Osvobodilne fronte. Portugalski predstavniki so predali oblast v petek 20. t. m. Prav tako se je že začela predaja oblasti v drugi portugalski koloniji, v Gvineja-Bissau, kjer se bodo portugalske čete popolnoma umaknile do konca oktobra.

V MOSKVI se je razvedelo, da je bolan glavni tajnik sovjetske komunistične partije in član vladajoče trojke Leonid Brežnjev. Novico je sprožil iraki kancler Shadi Taka, katerega oči Brežnjev moral sprejeti v četrtek 19. pa mu je bilo uradno sporočeno, da je Brežnjev bolan. Tuji častniki so takoj ugotovili, da je bil Brežnjev zanjkrat viden v javnosti 10. septembra, ko je sprejel indijskega zunanjega ministra Singha in pa Edvarda Kardelja. Od takrat pa se je baje umaknil na zdravljenje.

EDVARD KENNEDY, ena najbolj reprezentativnih osebnosti ameriške demokratske stranke, je izjavil, da ne bo kandidiral za predsedniško mesto na prihodnjih volitvah. Nanj je demokratska stranka stavila mnogo upov. Vzroki za to odločitev so osebne značaja; v prvi vrsti bolezen njegove žene Joane in 13-letnega sina Teda, ki bolega za rakom. Ta odločitev 42-letnega senatorja je „popolna, dokončna in brezpogojna.“

čila tudi o nekaterih posameznih primerih: v kafarnaumski shodnici (Mt 1, 23-28), v geraški deželi (Mt 8, 28-34), o obsedenem dečku (Mt 17, 14-21), o slepem in nemem obsedencu (Mt 12, 22-24).

Kristus je dal oblast izganjati hude duhove tudi apostolom in Cerkvi. V Apostolskih delih so omenjena izganjanja, ki so jih izvršili Filip in Pavel in tudi drugi apostoli. Nekateri racionalistični razlagavci sv. pisma so trdili, da so ljudje v davnini in z njimi tudi Judje pripisovali boleznim, zlasti duševne bolezni, delovanju hudobnih duhov in da naj bi se sam Jezus priličil idejam svojega časa in se delal, kot da bi izganjal hudiča, ko je v resnici zdravil bolnike s svojo sugestivno osebnostjo.

Vendar so takšna mnenja v polnem nasprotju z evangeljsko resnico. Jezus sam je izjavil, da tvori hudo duhovno kraljestvo, ki je nasprotno Bogu, pod oblastjo Satana, kneza tega sveta. Z Jezusovim nastopom pa nastane kriza za satana, ki zbere vse svoje sile, da bi mu kljuboval. Izgoni pomenijo začetek Jezusove zmage, ki bo polna ob koncu sveta.

Gotovo je, da so v prejšnjih stoletjih pripisovali marsikatero bolezen hudobnemu duhu, zato je Cerkev silno pravična pri ugotavljanju obsedenosti in svari pred lahkovernostjo. Za zarotovanje resničnih obsedenec je potrebno posebno dovoljenje škofa, ki določi izganjalca, da zarotuje po strogo določenem obredu.

Za ugotavljanje obsedenosti so med najzanesljivejšimi znaki govorjenje neznanih jezikov, poznanje skrivnih ali oddaljenih reči in izjemna, nadčloveška moč obsedene človeka. Tudi v okolju

La reconstrucción de América latina

El Banco Interamericano de Reconstrucción y Fomento ha dado a conocer un informe favorable acerca de la situación económica de América latina, especialmente de Argentina, Brasil, Colombia y Méjico. Dice al respecto:

“La región está demostrando su capacidad para introducir una amplia gama de productos en el mercado mundial, y para competir en pie de igualdad tanto con los países en desarrollo como con los desarrollados. El éxito logrado en este empeño y los elevados precios de las exportaciones han permitido a muchos países acumular reservas considerables, suficientes en algunos casos para cubrir seis meses de importaciones...”

El informe continúa diciendo que el aumento del volumen de reservas “ayudará a estos países a hacer frente al problema de la escalada de los precios de la energía y otras importaciones, y da pie para esperar que gran parte de la región pueda superar los difíciles meses que se avecinan sin que las tendencias de su crecimiento se alteren demasiado.”

Iz življenja in dogajanja v Argentini

Zakon o delavskih pogodbah, katerega je pretekli petek, 29. septembra, podpisala predsednica države ga. María Estela Martínez de Perón, je dal močan adut v roke ortodoksnim peronističnim sindikalnim vodjem. Ti so izbrali pri-ložnost in ta dan organizirali splošno stavko ter pohod na Majski trg, da se tam zahvalijo predsednici za potr-dilno zakona, katerega štejejo med najbolj napredne v socialni zakonodaji na svetu.

A pohod delavstva na Majski trg ni imel le sindikalnih vzrokov, marveč tudi politične. Sindikalna veja peronističnega gibanja je hotela pokazati svojo moč, izpričati dejstvo, da je ona hrbtenica peronističnega gibanja in to prav v trenutku, ko je politična veja razkrojena zaradi notranjih bojov in se precej razkosana pripravlja na bodočo strankin kongres.

Da onemogočijo delo upornih sindikatov in s tem še ojačijo moč peronistične CGT, pa je minister za delo izjavil, da vlada ne bo dovolila vzporednih sindikatov, to je, da bo za vsako stroko dovoljena le ena edina delavska organizacija. Manjši tovarniški sindikati se bodo morali vključiti v večje federacije; sindikati pa, ki predstavljajo delavce istih področij, se bodo morali spojit. Sindikalni peronizem tako upa popolnoma kontrolirati argentinsko delavsko gibanje, ter zlasti onemogočiti delovanje tistega dela, katerega vodijo

levičarski promarksistični vodje.

Kar se tiče gverile je ta nemoteno nadaljevala svoje razdiralno delo. Poleg običajnih napadov in postavljanja bomb, je bilo zopet opaziti obračunavanje z nasprotniki. Tako je v San Isidro padel kot žrtev levičarskega atentata zavedni protikomunist policijski zdravnik dr. Bartoch, ki je bil poročen s Slovenko Darinko Dragan. Ubit je bil tudi eden vodij levičarskega peronizma in bivši podšef buenosaireske provincijske policije Troxler. Ekstremisti pa so ugrabili dva brata Born, družine, ki je lastnica velepodjetniškega trusta Bunge y Born. V isti akciji je bil ubit gerent njihovega podjetja Molinos Río de la Plata in pa družinski šofer. Izvršen je bil tudi atentat na dr. Ottalanganu, novega rektorja buenosaireske univerze. V tej akciji sta bila ubita napadalec in lastnik hotela, v katerem se je rektor nahajal, ranjenih pa je bilo več policistov.

Ko že govorimo o univerzi. Novi rektor dr. Ottalagano spada v vrste protimarksističnih nacionalistov, iz organizacije Alianza Libertadora Nacionalista, katero smatrajo za filofašistično. Ko je zavzel svoje mesto, je prosil vse rektorije za ostavke. Ker teh niso hoteli predložiti jih je enostavno odstavil, enako kot vrsto marksističnih profesorjev. Univerzo je zaenkrat zaprl do konca meseca. V tem času upa, da bo vsaj delno vzpostavil red.

25-letnica Slomškove šole v Ramos Mejiji

Ko smo skoraj pred tridesetimi leti zapuščali domovino, smo nevede odhajali ustanavljat novo domovino, Slovenijo v svetu.

Pot ni bila lahka, zlasti v začetkih. Danes je najhuje za nami. Z roko v roki z našimi otroci dosegamo že prve srebrne jubileje.

Eden takih je 25-letnica Slomškove šole v Ramos Mejiji, ki smo jo praznovali v soboto 14. septembra. Poleg šolske mladine so tudi starši čutili, da to

ni navaden praznik, kar je pričala nabit dvorana v Slomškovem domu.

V začetku skrbno pripravljenega sporeda (navzoči so dobili tudi lično tiskano program, zamisel arhitekta Jureta Vombegarja), je pozdravil navzoče častne goste predsednik šolskega odbora Marijan Loboda: predsednika Narodnega odbora za Slovenijo Miloša Stareta, predsednika Zedinjene Slovenije Boža Stariho, šolskega referenta Zedinjene Slovenije Franca Vitriha, pisatelja Mirka Kunčiča, bivšega in sedanega kateheta dr. Alojzija Starca in g. Jožeta Škerbca ter vse požrtvovalne učitelje in zastopnike slovenskih šol velikega Buenos Airesa, ki so prihiteli na ta praznik.

V govoru, kjer je bilo nanizanih veliko aktualnih misli, je med drugim dejal: „Obletnice so kakor občestni kamni, ob katerih se ustavimo za hip, da pogledamo, gremo li v pravo smer in da si nabereimo novih moči za nadaljnjo pot. Naš pogled mora biti uprt naprej! A vemo, da rastemo iz preteklosti in na njej gradimo bodočnost. Kot most se pnemo med včeraj in jutri. Nazaj se oziramo le v toliko, da preverimo smer in da se iz morebitnih napak učimo. Nočemo izgubljati besed v opravičilih, naše vodilo je: delaj, delaj, delaj! Ko se zahvaljujemo onim, ki so delali včeraj, bodrmo te, ki delajo danes in navdušujemo tiste, ki bodo jutri prevzeli delo iz naših rok in ga nadaljevali.

Ko danes polni veselja in navdušanja praznujemo 25-letnico naše šole, mi dovolite, da se v imenu šolskega odbora Slomškove šole iskreno zahvalim vsem, ki so v 25 letih omogočili nastanek, razvoj in napredek te naše šole. Naj naša hvala črna misel poroma najprej k onim, ki so se po delu polnem truda že za vedno poslovili od nas. To so: naš nepozabni župnik g. Janez Kalan, katehet Janko Mernik in učitelj Martin Mizerit.“

Nato se je govornik zahvalil katehetom, ki so spremljali Slomškovo šolo in sejali v mlada srca večne resnice. To so: g. prelat France Novak, župnik Matija Lamovšek, dr. Alojzij Starec, sedanji župnik Jože Škerbec ter msgr. Anton Orehar, ki že dolgo dobo obiskuje Slomškovo šolo. Omenil je gospe in gospodične, ki so se in se še z velikim ideali-

Novice iz Slovenije

MARIBOR — Mariborska Drama je javnosti sporočila letošnji repertoar. Pripravili bodo na velikem odru tri slovenske novitete: Janeza Partljica, "T" je bil zločin", "Kranjske komedijante" Bratka Krefta ter "Izgubljenega sina" Andreja Hienga. Poleg tega bodo ponovili vrsto predstav iz lanskega repertoarja. Lani je mariborska Drama imela 180 predstav, gledalcev je bilo 43.140 mladih in 38.263 odraslih, od tega 22.193 delavcev, 4657 kmetov, 9058 upokojenec in 2355 gledalcev je predstavljala "delavska inteligenca". Ravnatelj Gomhač je izjavil, da je na sestavo repertoarja vplivala bližina "nacionalne in državne meje, preko katere prihajajo za našo družbo nesprijemljive idejne pobude."

KRŠKO — V Galeriji Krško so 6. septembra odprli slikarsko razstavo Darinke Pavletič-Lorenčak, ki je študirala slikarstvo pri Gojmiru Antonu Kosu in je prešla že več nagrad in priznanj za svoje likovno pedagoško delo. Na sedanjih razstavi je prikazanih 22 del.

LJUBLJANA — Ljubljanska Drama bo letošnjo sezono začela 10. oktobra krstno predstavo "vzpon, padec in ponovni vzpon zanesenega ekonomista", ki jo je napisal Milan Jesih. Poleg tega bodo v novi sezoni postavili na oder še dve slovenski deli in sicer Cankarjevega "Kralja na Betajnovi" in dramatizirano "Ukano" po obširnem romanu Toneta Svetine. Ravnatelj Drame Janez Šenk je potožil, da bo Drama delovala v težjih finančnih razmerah, ker ji je ljubljanska kulturna skupnost dala kar 50 milijonov dinarjev manj kot lani in tako ne bodo mogli nadomestiti štirih igralcev, ki so letos pred sezono zapustili Dramo (Aleksander Valič, Janez Rohaček, Ali Raner, Janez Hočevar), poleg tega bodo morali omejiti tudi delo v Mali Drami in v takimenovanem "Levem odru".

CELJE — V Celju je hortikulturno društvo, kmetijski šolski center in vrtnarstvo podjetja Hmezd pripravilo tretjo vrtnarsko razstavo. Razstava je bila na prostem na zemljišču celjske vrtnarske šole.

LJUBLJANA — Lutkovno gledališče v Ljubljani bo v letošnji sezoni predstavilo pet novih iger slovenskih avtorjev. V lanske sezoni je Lutkovno gledališče predstavilo le eno premiero na odru ročnih lutk in tri na marionetnem, imelo pa je 307 predstav, od tega je bilo 64 gostovanj.

PTUJ — Šesti ptujski festival slovenske zabavne glasbe se je zaključil 2. septembra. Sodelovalo je triindvajset ansamblov, ptujski tamburaški orkester in ljubljanski oktet Gallus. Festival je bil na dvorišču minoritskega samostana, poslušalcev je prišlo okoli 12.000, zmagovalce festivala je postal ansambel Valterja Skoka iz Maribora.

zmom in ljubeznijo žrtvujejo za našo mladež: Anico Šemrov, pobudnik, prvo učiteljico in dolgoletno voditeljico šole, Cveto Štrukljevo, Mijo Markež, Vero Holosano, voditeljico šole več let, Anico Miklavčič, Renato Sušnik, Vladi Selanovo, Cilko Grumovo, Alenko Poznič, Majdo Kelčev, Martino Jeločnik, Bernardo Zihnerlovo, Majdo in Viki Holosan ter sedanjo voditeljico šole Lenčko Malovrhovo. Naštel je tudi gospode: Frančka Breznikarja, Francita Holosana, Marjana Schifferja, Marijana Hribarja, Bogdana Golmajerja in v svoji skromnosti izpuštil samega sebe. Dodal je še vse sodelavce, ki so v okviru šole gojili petje, folklor, šport in igre: Emo Kesler-Blejščev, Kristino Breznikarjevo, Mojco Jelencovo, Marjano Vivodovo, Maruško Padovanjevo, Olgo Magistrovo, Bernardo Fink, Tinco Kristofovo, Štefana Drenška, Tineta Selana, Janeza Tršana, Toneta Javorška, Mikija Lazarja in Marijana Groharja. Šoli so vedno stali ob strani odbori staršev, od prvega, ki so ga sestavljali Gabriel Prešern, Matevž Potočnik, Janez Brula, France Pergar ter Valentin Pintar in vsi ostali, ki so jim predsedovali: France Pergar, Franček Breznikar, Lojze Lavrič in Marijan Loboda. Zahvalil se je tudi v osebi sedanjega predsednika Franca Vestrarja vsem odboru Slomškovega doma, ki so rade volje in z velikim veseljem dajali šoli v uporabo ves obširni Slomškov dom.

Po pozdravnih besedah je šolski odbor razdelil bivšim in sedanjim sodelav-

BOVEC — Iz Bovca in zgornje doline Trente odhaja vsak dan na delo v 35 km oddaljeni Rabelj na italijanski strani v rudnik svine in cinka 75 delavcev. Vstajajo ob pol štirih in se vrnejo domov ob pol treh popoldne. Ko se enega teh delavcev vprašali, zakaj se je odločil za delo v rudniku na italijanski strani, je enostavno dejal, da zaradi večjega zaslužka. V rudniku zasluži 170.000 lir, kar je 4000 dinarjev, ima pa tudi urejeno zdravstveno skrbstvo in pokojninsko zavarovanje.

HERPELJE — V Brkinih, na južnem Primorskem, so 8. septembra v vasi Tatre odprli prvi odsek slemenske ceste, bo povezovala nad 100 brkinskih naselij. Nova, 5 metrov široka makadamska cesta bo tako morda pomagala oživiti propadajoče brkinske vasi in pomagati prebivalcem teh naselij iz nerazvitosti. Vsa cesta bo dolga 51 km, zgrajeni del pa meri 20 km.

LJUBLJANA — Povprečni "osebni dohodki" so se v Sloveniji povečali, smo napisali v eni prejšnjih številčk našega tednika in so znašali v juniju 2.713 dinarjev. Tedaj pa nismo imeli pri roki podatkov o najvišjih osebnih dohodkih (po naše plačah), pa smo v Delu z 31. julija zasledili članek o potrebi ublažitve zvišanja življenjskih stroškov in našli v njem sicer le dva podatka o najvišjih plačah. Tako ima direktor "Slovenija-cest" 14.600 dinarjev, direktor SGP "Gorica" pa 14.000 dinarjev "osebnih dohodkov". V to plačo pa niso všteti razni drugi dohodki — stroški za reprezentanco in podobno. Seveda so že po treh dneh prav tako v Delu objavili, da imenovana direktorja ne dobita "čistih" 14.600 oziroma 14.000 dinarjev, ampak da znašajo izplačani osebni dohodki direktorja "Slovenija-cest" v lanskem letu največ 6.965,14 din, osebni dohodki direktorja SGP "Gorica" pa da so bili 8.282 din, prav tako v lanskem letu. Niso pa povedali, koliko znašajo izplačani dohodki teh direktorjev letos. In prav tako niso povedali, kolikšni so povprečni odtegljaji od "povprečne" plače, ki se je letos v Sloveniji v prvih šestih mesecih dvignila na 2.590 dinarjev...

LJUBLJANA — Letos je v Sloveniji večje povpraševanje po kurivu, pa naj bo to velenski lignit, rjavi premog ali pa drva. Cene kurivu so kar precej različne, ponekod imajo premog še na zalogi od lani, druge ga sproti vsega prodajo. V Ljubljani stane tona premoga od 450 do 580 din, kubični meter drv pa 312 dinarjev, lignita ni dobili v ljubljanskih prodajalnah. Ta je namreč najcenejši, saj ga v Slovenji Gradcu prodajajo po 239 dinarjev, v Mariboru pa po 280 din za tona. Toda tudi v teh krajih je težko priti do tega kuriva. Najtežje je priti do drv v Mariboru in Novem mestu, kjer jih sploh nimajo na zalogi in vse pošiljke sproti prodajo.

cem lično izdelane spominske diplome. Sledil je bogat kulturni spored. V prvi točki so v simbolični vaji, Roža na vrtu zelenem cvete, nastopile mladenke — bivše učence Slomškove šole: Kristina Breznikar, Andrejka Kelc, Tonči Vesel, Cveta Schiffer in Berna Durič v režiji Anice Šemrov. Spremljal jih je tercet sester Finkovih — Marija, Berna in Helena.

Za tem smo prisostvovali oderskemu prizoru "Šest postaj Slomškove šole", po besedilu dr. Tineta Debeljaka in v režiji Francita Holosana in Lenčke Malovrhove. Klavirska spremljava je bila v večjih rokah Anke Gaserjeve. Pri izdelavi scenarija je režiserju pomagal Stanko Snoj, ki je izdelal lep obris škofova Slomška z Blažetom in Nežico. Šest postaj pomeni šest obdobji Slomškove šole, skozi katere je šla naša mladina, nekateri danes že poročeni. Predstavljali so jo: Franci Tomazin, Metka Tomazinova, Jože Čestnik, Sonca Andrejak, Franci Schiffer, Rezka Snoj, Marko Vomberger, Nenka Vester, Ani Zakelj ter Tonček Rode.

Sveži in ubrani glasovi kvarteta Fink — Marija, Bernarda, Helena in Marko, (vsi bivši učenci Slomškove šole) so nam zapeli Gor čez izaro, Planinska in Triglav moj dom.

Vsem, ki smo dolga leta spremljali delo šole, je priklicala v spomin že skoro pozabljene prizore filmske kronike v priredbi Francita Holosana.

Lep in zanimiv spored je pristrčno sklenila šolska mladina s pesmijo Za-

Srebrni jubilej „Oznanila“

"Oznanilo", tedensko glasilo Slovenskega dušnega pastirstva v Argentini, list, ki je vsem rojakom, od najstarejših pa do osnovnošolskih otrok, najbolj poznan, praznuje letos svojo 25-letnico, srebrni jubilej.

Tega dogodka smo se spomnili v nedeljo, 15. septembra, v Slovenski hiši v Buenos Airesu. Najprej pri zahvalni sv. maši v cerkvi Marije Pomagaj, nato pa v mali dvorani, kjer je bilo razstavljenih petindvajset letnikov "Oznanila".

Msgr. Anton Orehar, izdajatelj lista, je pozdravil navzoče, se zahvalil Bogu, urednikom, upravi, številnim poverjenikom in rojakom za trud, ki ga žrtvujejo za verski tisk ter jih prosil, da pri lepem delu vztrajajo.

Posebej je pozdravil predsednika NO Miloša Stareta, predsednika Zedinjene Slovenije Boža Stariho in predsednika Slovenske kulturne akcije dr. Tineta Debeljaka.

Nato je g. dr. Alojzij Stare razvil misli o namenu lista. Med drugim je dejal: "31. julija leta 1949 je izšla prva številka. Od tedaj pa do danes že 1.307. Ker ima vsaka številka naklade 2.000 izvodov, je tako do danes izšlo 2.620.000 tiskanih izvodov. V glavnem seveda med rojaki po Argentini: po Velikem Buenos Airesu, od vzhoda do zahoda, od severa do juga države; nekaj izvodov pa po želji rojakov pošiljamo tudi v nekatere južnoameriške države, ZDA,

Kanado, Evropo — zlasti Rim, Primorsko in Koroško.

"Oznanilo", ki ima nad sto poverjenic in poverjenikov, in ki ga že četrto stoletje krijejo le s prostovoljnimi darovi, je naša stalna vez. Kljub razdaljam nas druži v eno družino.

Nadalje je naše najboljše obvestilo. Vse, za kar seveda zvemo, nam sporoča: maše, krste, poroke, smrti, prireditve...

V luči evangelija osvetljuje sodobne dogodke, enkrat zapletene in nejasne, drugič pa vesele in polne krščanskega upanja.

Končno pa je "Oznanilo" vsem ljudem dobre volje duhovna hrana, ki jo je prinesel Kristus in jo izročil Cerkvi."

G. Lojze Sedej je govoril o delu poverjenikov, o tistih, ki iz tedna v teden raznašajo naš tisk po vseh okrajih Velikega Buenos Airesa in v notranjosti države. Zares, hvaležni moramo biti vsem tem apostolom dobrega tiska, posebej se tistim, ki že 25 let opravljajo to delo. V bodoče bo seveda treba še izboljšati tiskovno mrežo in zlasti pritegniti mlajše sile.

G. Miloš Stare, predsednik NO, ki se je adeležil proslave, je čestital listu, čestital vsem sodelavcem in poverjenikom in opogumil za nadaljnje delo.

Po proslavi in ogledu razstave so bili sodelavci in posebej še poverjeniki deležni v obrednici male pozornosti, da jim je tako bila vsaj v malem izrečena zahvala.

SLOVENC I V ARGENTINI

Osebnosti

Zlata poroka. V soboto, 21. septembra, ob 12 je bila v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj zahvalna sv. maša ob priliki zlote poroke, ki sta jo v krogu svoje družine in prijateljev obhajala Albin Magister st. in ga. Franja roj. Hafner. Sv. mašo je opravil delegat msgr. Anton Orehar, ki se je g. Magistru zahvalil za vse sodelovanje pri odboru za Slovensko hišo in cerkev Marije Pomagaj. Čestitkam ob tako lepi obležitici se pridružuje tudi Svobodna Slovenija.

Poroka. V soboto, 21. septembra, sta v cerkvi Marije Pomagaj Don Bosco v Ramos Mejiji sklenila zakonsko zvezo Damijan Ecker in gđ. Magdalena Zupan. Za priče so bili Herman Zupan ml. in ga. Julka Zupan, ter ing. Milan Ecker in ga. Mira Ecker. Poročil je med sv. mašo delegat msgr. Anton Orehar.

Krsta. 15. septembra je bil v Slovenski cerkvi Marije Pomagaj krščen Marcel Vodnik, sin Matevža in ge. Ivica roj. Bečan. Rotrovala sta Janko Žnidaršič in ga. Marinka Žnidaršič. Krstil pa je g. Marjan Bečan.

V nedeljo, 22. septembra je bila krščena v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Ana Marija Lavrič, hčerka Lojzeta in ge. Martine r. Mizerit. Rotrovala sta gđ. Tinca Lavrič in Marko Mizerit. Krstil pa je g. Jože Škerbec.

SAN MARTIN

Liga žena-Mati

Dne 18. septembra je imela Liga Žena-Mati v San Martinu svoj redni mesečni sestanek, na katerem so bile tudi volitve novega odbora. Ponovno so si članice izvolile prejšnji odbor (predsednica ga. Terezija Marinšek, odbornici

haja sonce, katero so poprijeli tudi mnogi odrasli v dvorani.

Izven programa so bivši učenci Andrej Krivec, Mojca Jelenčeva, Marija Fink in Marko Fink poklonili svoji prvi učiteljici Anici Šemrov lep šopek rož in se ji zahvalili za vse opravljeno delo.

Po končani prireditvi v dvorani so si obiskovalci v sosednjih prostorih ogledali pestro razstavo šolskih zvezkov, fotografij in učnih pripomočkov, ki so jih učenci rabili skozi vso dobo 25 let. Razstavo je skrbno in okusno pripravila Martina Jeločnik, bivša učenka in sedanja učiteljica Slomškove šole.

Šolski odbor pa je povabil učiteljstvo in častne goste na zakusko, kjer so v prijetni družbi še dolgo obujali spomine.

Slovensko radijsko oddajo, ki je ob nedeljah popoldne na Radio Antartida, je za nedeljo 15. septembra pripravila Slomškova šola. Pod vodstvom voditeljice šole Lenčke Malovrhove so sedanji in bivši učenci: Alenka Smole, Sandra Malovrh in Marijan Loboda (ml.) recitali odlomke iz dr. Debeljakovega prizora "Šest postaj Slomškove šole", vmes pa so otroci lepo zapeli več Slomškovih pesmi, ki jih je naučila Anica Šemrov. Predsednik šolskega odbora Marijan Loboda pa je spregovoril nekaj besed o pomenu Slomškove šole. Pester program je skrbno posnel na trak Lojze Lavrič.

Tako je bila proslava 25-letnice Slomškove šole lep praznik, ki nas vse navdaja z upanjem na živo rast naše Slovenije v svetu.

ERLE FRANC DOLENC — umrl

Zopet je

smrt posegla v naše vrste in izbrala žrtev med tistimi, ki so komaj dobro zaživeli, in od katerih so njih dragi in skupnost še mnogo pričakovali. Komaj 35 let je bil star, pa se je moral odpraviti na pot v večnost Erle Franc Dolenc, delaven in postrtovalen slovenski fant in mož.

Pokojni se je rodil 9. maja 1940, kot prvorojenec na porodnišnici Slajmarjevega doma v Ljubljani. Rodil se je prav za začetek vojne, ki je razkosala družine in naši domovini prinesla hudo gorje. Komaj pet let mu je bilo, ko je s starši zapustil domovino ter nastopil begunsko pot. Ljudsko šolo je tako obiskoval v taboriščih v Lienzu in Špitalu na Dravi vse do odhoda v Argentino, kjer je nato učenje nadaljeval. Bil je nekaj let tudi gojenec Rožmanovega zavoda v Adrogué.

Vedno ga je veselilo poljsko delo, narava. Odločil se je zato, da se poda v Delfo, kjer se je posvetil sajenju lesa. A imel je nesrečo, leta 1966 mu je vsa pogorelo. Ni obupal, ponovno je začel in na pomoč povabil tudi brate. Zopet je bil v najlepšem zaletu.

Leta 1971 se je poročil z učiteljico Elisro R. Ursino. V zakonu se jima je rodila hčerka Ivana. Pa ga je doletela bolezen. Letos, 2. februarja, je imel prvi napad na srce — infarkt. Prestal ga je, a od tega časa ni bil sposoben za težko delo.

Odločil se je tedaj za čebelarstvo. Obiskoval je tovrstni tečaj, da bi se temu delu posvetil, kajti lažje je bilo zaradi njegovega zdravja. Šel je na svojo posestvo. A tu je imel od 15. na 16. septembra nov napad na srce in dobil tudi vode na pljuča. Še isti dan so ga prepeljali v vojaško bolnišnico. Tu je 17. ob drugi uri podlegel.

Pokojni Erle Franc je bil zaveden Slovenec in protikomunist. Vse življenje je bil zvest narodnemu in krščanskemu izročilu. Ohranimo ga v trajnem spominu. Prizadeti družini pa izrekamo našo sožalje.

SKAD-a. Predaval bo dr. Milan Komar. Lepo vabljeni!

V Slovenski hiši ob 20 V. kulturni večer SKA. Pogovor s pesnikom Francetom Papežem o njegovi in sploh moderni poeziji. Vodi dr. T. Debeljak.

NEDELJA, 6. oktobra 1974: Velika sanmartinska tombola. V Slovenski hiši ob 9.30 mladinska SKAD-a. Predaval bo dr. Milan Komar. Lepo vabljeni!

ge. Lina Matičič in ga. Uršič). Na novo je bila temu odboru na prošnjo predsednice priključena ga. Oberžanova. Sklenjeno je bilo, da bo naslednji sestanek 16. oktobra, na katerega so vabljeni vse članice.

OBVESTILA

SOBOTA, 28. septembra 1974:

V Slovenski hiši ob 4 popoldne Slomškova proslava. Najprej sv. maša, nato pa igra Tinček med živalicami.

NEDELJA, 29. septembra 1974:

V Slomškovem domu proslava blagoslovitve obletnice s celodnevno prireditvijo.

SOBOTA, 5. oktobra 1974:

V Slovenski hiši ob 20. uri sestanekmaša nato zvezni mladinski sestanek.

SLOVENC I P O S V E T U

JAKOB ZAKELJ — umrl

V drugi polovici meseca avgusta smo dobili pozdrave iz Sv. Višarja, ki nam jih je poslal Jakob Zakelj, ko je bil s svojo ženo Marijo zopet na obisku na Gorškem. Ker ni bilo nikomur znano, da bi bil Jakob kaj bolan nas je presenetila brzojavka iz Clevelanda, ki jo je poslala njegova hčerka stricu Jožetu v Buenos Aires 12. t. m. s kratkim poročilom, da je oče umrl. Šele po par dneh smo zvedeli, da se je Jakob s svojo ženo v četrtek, 12. septembra, iz nekaj tedenskega obiska v Gorici nameraval vrniti nazaj v Cleveland. En dan prej, 11. septembra zjutraj, je bil še pri maši in sv. obhajilu v kapeli Zavoda Sv. Družine. Po zajtrku mu je prišlo slabo in so ga prepeljali v bolnišnico. Pa ni bilo več pomoči. Zadel ga je kap.

Pokojni Jakob Zakelj je bil rojen 25. julija 1904 na št. Joštu nad Vrhniko. V družini je bilo 12 otrok med katerimi je bil Jakob najstarejši. Oče je bil odločen katoliški mož in je umrl leta 1938. Bil je invalid iz prve svetovne vojne. Mati je dočakala drugo svetovno vojno in komunisti so jo pri 70. letu starosti zaprli in imeli v ječi celo leto in pol. Ime ji je bilo Francka in je umrla 1954 v starosti 74 let. Trije Jakobovi bratje so bili iz Vetrinja vrnjeni kot domobranci in so jih komunisti pobili. Sestra Frančiška, ki ni šla v emigracijo in je ostala doma, je trpela šest in pol let v komunističnih ječah.

Pokojni Jakob je bil ne samo v svoji vasi in okraju, ampak daleč okrog znana osebnost. Že mlad se je udeleževal v prosvetnih in gospodarskih ustanovah. Komaj 19-leten je postal predsednik Orla na št. Joštu in ga vodil dve leti, tri leta pa je bil predsednik Prosvetnega društva. V času ko je bil on predsednik, je Orel iz št. Jošta dobil prvo diplomno na okrožnih tekmah na Vrhniki. Pokojni Jakob je dokončal tudi združeno šolo v Ljubljani in prevzel mesto tajnika Hranilnice in Posojilnice v št. Joštu nad Vrhniko in mesto poslovođe Nabavne in prodajne zadruge istotam. Leta 1937 je ustanovil na št. Joštu še lesno zadruzo in bil njen predsednik. Poleg tega je bil predsednik odbora Zveze lesnih zadrug MARAD v Ljubljani in član nadzornega odbora Zadružne zveze v Ljubljani. Vse te dol-

žnosti je opravljal prav vse do vojske.

Poročil se je leta 1934 z Marijo Bogataj v sosedno vas Suhi Dol na domačiji, kjer so rekli „pri Koconu“ in je bilo to največje posestvo v vsej okolici. V zakonu se je rodilo 5 otrok in sicer Rado, Marija, Marjan, Janez in Gabrijel. Ko je bila Slovenija okupirana, je št. Jošt, kjer je bil Jakob rojen, padel pod italijansko okupacijo, sosedni Suhi Dol, kamor se je priženil, pa pod nemško. Nemci so ga takoj po okupaciji iskali na njegovi domačiji pa jim je parkrat ušel; končno so ga z zvijačo dobili v roke in odpeljali v zapore v Škofjo Loko od tam pa v št. Vid nad Ljubljano. Odpeljali so iz domačije tudi ženo in tri otroke in celo družino preselili v Srbijo. Ker pa je bil njegov rodni kraj št. Jošt pod italijansko upravo, je s pomočjo prijateljev dobil domovnico in mu je okupacijska oblast v Ljubljani izdala dovoljenje, da se je smel vrniti z družino na svoj rojstni dom.

V Zborniku Svobodne Slovenije za leto 1965 je ohranjen popis Jakoba, kako so Nemci preseljevali in kako so komunisti že tedaj delali roko v roki z okupatorjem, da se znebe vplivnih in narodnozavednih Slovencev. Med te je spadal tudi Jakob.

Ko se je Jakob vrnil na svoj rojstni dom je začelo novo trpljenje. Kmalu so ga začeli preganjati komunisti ki so ga hoteli umoriti. Prizadevali so se, da bi ukenili Šentjoščane, pa jim ni uspelo. Zaradi groženj in nasilja komunistov je bila na št. Joštu ustanovljena prva vaška straža.

Po končani drugi svetovni vojski je Jakob odšel v begunstvo in živel nekaj let na Gorškem pa tudi v taboriščih Servigliano in Senegallia. Zeno Marijo so komunisti doma anetirali in zaprli ter so jo imeli zaprto do konca februarja 1950. V avgustu 1951 so jo ponovno zaprli za 6 mesecev. Jakob je leta 1952 emigriral v Cleveland v Združene države, kjer je do upokojitve delal v tovarni. Leta 1956 je prišla tudi žena z otroci, kjer si je družina ustanovila nov dom v Clevelandu.

Jakob Zakelj je v Clevelandu bil najprej predsednik krajevnega odbora SLS. Po nekaj letih je to mesto zapustil in se ves posvetil vodstvu Baragovega doma, ki je postal zbiralšče novih naselencev v Clevelandu; ustanovil je tam Baragovo Prosveto, družabni klub, mladinsko društvo Kres in gospodinjstvo šole.

Pri volitvah leta 1960 ga je zaupniški zbor SKD—SLS zvolil v načelstvo stranke, kateri je ostal zvest do svoje smrti. Dragi Joki! Naj ti bo Bog plačnik za vse kar si dobrega storil in za veliko trpljenje, ki si ga prestal in vsa Tvoja družina. Ženi, otrokom, bratom in sestri, pa naše iskreno sožalje. M.

DRUŠTVENI OGLASNIK

Zvočni film 19. slovenskega dne, ki ga je izvedla Zedinjena Slovenija v Slomškovem domu bo predvajan 5. oktobra v mali dvorani Slovenske hiše.

Filmal in tonsko obdelal ga je Foto Alpe color; nastopa pa v njem nad 1500 znanih obrazov. Tudi ti si med njimi.

Slovenski dom v San Martinu, Córdoba 129

VELIKA SANMARTINSKA TOMBOLA

v nedeljo, 6. oktobra ob 15.30

GLAVNI DOBITEK: NAJMODERNEJŠI TELEVIZIJSKI APARAT

in še nad 30 vrednih tombol in 150 lepih činkvinov.

Opozorilo: Vsi učenci (učenke) slovenskih šol so prejeli brezplačno vsak po eno tombolsko tablico. Na to šolsko tablico morejo dvigniti dobiček samo osebno učenci (učenke), katerih ime je napisano na tablici.

PO TOMBOLI

velika ljudska veselica
s sodelovanjem PLANIKE

Točilo se bo pristno mendoško vino.

Rojake iz San Martina in okolice obveščamo, da jih bodo v nedeljo,

29. septembra obiskali na domu odposlanci doma s prošnjo za dobiček.

ŠE JE ČAS

DA PREVZAMES

SVOJO VLOGO PRI

GLEDALCEV BO VELIKO —
SKUPNOST POTREBUJE
IGRALCEV!

18. Obletnica Našega Doma

13. OKTOBRA 1974 V SAN JUSTU

DOPOLDNE: BLAGOSLOVITEV MLADINSKE DVORANE

POPOLDNE: BALETNI PLES — ŠTIRJE LETNI ČASI

Koreografija: Franci Čarman

Š O T O R I

YUGO CAMPING

RUTA 205 FTE. ESTACION
TEL. 295-1197

AVDA. 25 de MAYO 136

ALMAFUERTE 3230
a 1 cuadra MunicipalidadAVDA. PAVON/H. YRIGOYEN 8854/62
TEL. 243-2291/3058 (Entre Boedo y Sáenz)

EZEIZA

C. SPEGAZZINI

SAN JUSTO

LOMAS DE
ZAMORA

Opozarjamo, da imamo v Lomas de Zamora, v našem novem
velikem lokalu, vedno na razpolago najfinejše pohištvo

Žene — varovalke naših svetinj

Nedelja, 29. septembra

ŽEGNANJE

v Slomškovem domu

ob 10: zbiranje narodnih noš, šolske mladine in gostov

ob 10.30: dviganje zastav in pozdrav

ob 11: sv. maša; nato kosilo

ob 16: popoldanski spored

V opoldanskem odmoru bo igrala mladinska godba.
Prisrčno vabljeni vse narodne noše — še posebej
naše žene in matere od blizu in daleč!

V imenu Slovenske krščanske demokracije - Slovenske ljudske
stranke sporočam vsem članom, somišljenikom in prijateljem, da je
11. septembra zadet od srčne kapi umrl v Gorici v 71. letu starosti
gospod

Žakelj Jakob

iz Clevelanda. Pokojni je bil vse življenje zvest in vztrajen borec za
uveljavljanje krščanskih načel v zasebnem in javnem življenju in za
rast slovenskega naroda v svobodi in demokraciji. Ni klonil pred na-
siljem in je vdano prenašal trpljenje v boju za svobodo slovenskega
naroda.

Bog mu bodi plačnik. Ohranimo ga v hvaležnem spominu.
Buenos Aires, septembra 1974.

Miloš Stare l. r.
za SKD-SLS

SKAD

vabi na sestanek, ki bo v soboto,
5. oktobra, ob 20 v Slovenski hi-
ši. Predava

dr. Milan Komar

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem sporočamo, da nas je
dne 17. septembra v 35. letu starosti, previden s svetimi zakramenti,
za vedno zapustil naš mož, oče, sin, brat, zet, nečak in bratranec

Erle Franc Dolenc

Iskrena zahvala gg. dr. Alojziju Stareu, Jožetu Škerbcu, Juretu
Rodetu, dr. Francu Gnidovcu in Marijanu Bečanu za molitve ob krsti.
Posebna zahvala msgr. Antonu Oreharju za molitve, koncelebrirano
sv. mašo z g. Matijem Lamotškom in g. Koloman Kisilakom, za poslo-
vilne besede med sv. mašo in za vodstvo pogreba.

Hvala vsem darovalcem cvetja in pa vencev. Vsem, kateri so se
prišli od njega posloviti. Vsem za tolažilne besede in za spremstvo na
pokopališče Flores. Prav tako zahvala vsem, kateri so nas v duhu
spremljali.

Priporočamo ga v molitev!

Zalujoči:

v Argentini: žena Elsa s hčerko Ivano
oče Franc Dolenc, mati Marija r. Ziherl
brata Miha in Marijan
sestri Nada in Elena
ter ostalo sorodstvo v ZDA, Kanadi
in Sloveniji.

Umrli je 11. t. m. v Gorici — na potovanju po Evropi — star
sedemdeset let — moj brat

Jakob (Jokel) Žakelj

bivši posestnik v Suhem Dolu

bivajoč z družino v Clevelandu

zadet od kapi, v rokah brata-duhovnika Vinkota.

„Mojzes je imenoval Gospoda — Jakobovega Boga; ni pa Bog
mrtvih, ampak živih, zakaj njemu vsi živé, četudi umrjejo.“

Luk. 20, 37-38.

Buenos Aires, Toulouse, 20. septembra 1974.

Jože Žakelj, brat z družino

Dne 17. septembra 1974 so strelji zahrbtnih zločincev vzeli živ-
ljenje mojemu ljubemu možu

Dr. Aleksandru Bartoch

Odločnemu protikomunističnemu idealistu. Naj počiva v miru.

Zahvala

Vsem, ki so ga prišli kropit, ga spremili na zadnji poti in me
tolažili ob tako hudem udarcu.

Posebna zahvala naši mladini.

Bog plačaj!

Žena: Darinka Dragan por. Bartoch
družina Dragan s sorodniki

Boulogne, San Isidro

ESLOVENIA LIBRE

Editor responsable: Miloš Stare

Director: Tone Mizerit

Redacción y Administración:

Ramón Falcón 4158, Buenos Aires
T. E. 69-9503

Argentina

Uredniški odbor:

Miloš Stare, Pavel Fajdiga,

dr. Tine Debeljak, Slavimir Batagelj
in Tone Mizerit

Corre-
Central (B
Argentina)

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 577K

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 382K

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 2.233.341

Naročnina Svobodne Slovenije za 1. 1974
za Argentino \$ 135.— (13.500) — pri
pošiljanju po pošti \$ 140.— (14.000).
ZDA in Kanada 16 USA dol.; za Evropo
po pa 19 USA dol. za pošiljanje z avion-
sko pošto. Evropa, ZDA in Kanada za
pošiljanje z navadno pošto 12 USA dol.
Talleres Gráficos Vilko S.R.L., Estados
Unidos 425, Buenos Aires. T. E. 33-7213.

19. oktobra 1974

BUENOSAIREŠKI

SLOVENSKI OKTET

vabi na

KONCERT

v dvorani Slovenske hiše ob 20.30

Pričetek bo točen!